

Recensie: Hans Klok House of Horror****1/2

Nieuwe Luxor Theater Rotterdam
zondag 5 november 2017

foto © Roy Beusker

Recensie:

Onze collega's van Algemeen Dagblad in Nederland bekroonden Hans Klok's House of Horror vorig jaar tot de derde beste productie die in Nederland te zien is na 'Licht' van Youp van't Hek en de musical 'In de ban van Broadway'. Klok is zowat de Nederlandse David Copperfield die als illusionist zich laat omringen door zijn Diva's of Magic, danseressen en circusprofessionals zoals een slangenmeisje, Dua La Vision, een duo acrobaten dat onder andere al te zien was bij Cirque du Soleil die indrukwekkende parterre acrobatie tonen waarbij de ene de andere in evenwicht weet te houden wanneer ze enkel contact maken met elkaars nek. Laserman Andrea Prince zorgt dan weer voor de special effects en lasermanipulaties in wat op een lasergevacht lijkt met Klok terwijl de Russische Yulia Rasshivkina een theateraal hoelahoepnummer toont met enerzijds gigantisch veel hoepels en anderzijds eentje die ze in de fik steekt en waarmee ze zelfs de lucht in gaat. De 22-jarige Michaël Betrian toont dan weer aan wat voor straffe kunsten hij wel kan uithalen met zijn diabolo waarvan er ook een in vuur en vlam gezet wordt. House of Horror is dus meer dan een zuivere illusieshow en net het feit dat de voorstelling zo breed gaat, maakt het een interessante mix die geen moment verveelt. Zes weken onafgebroken stond de voorstelling vorig jaar in Carré Amsterdam en vervolgens ging die ook op Europese tournee. En nu is er ook een herneming met een tour door Nederland die tot kerstdag duurt waarna nog eens 150 voorstellingen volgen in Duitsland, Oostenrijk en Zwitserland. Liefhebbers van het genre krijgen ook in ons land de kans om de show te zien. Hans Klok's House of Horror staat van 10 t.e.m. 12 november 2017 in de Stadsschouwburg in Antwerpen.

In Hans Klok's House of Horror betreedt de blonde god met parelwitte tanden het House of Horror. In het huis van de legendarische magiër Cordoni zijn ooit 5 illusionisten verdwenen. 'Vermoord? Gevlucht? Gekidnapt?' klinkt het onder andere in enkele internationale krantenkoppen die getoond worden nog voor de voorstelling begint. Het verhaal wil dat Cordoni de vijf in een atelier liet werken aan verschillende illusies en trucs en dat ie die zelf bijhield in een boek. De vijf zouden levend begraven zijn zodat Cordoni met de eer kon gaan lopen. Maar de magiër is niet meer. Toen ie de witte magie omruilde voor zwarte creëerde hij een levende pop (het verhaal van Annabelle is hier niet ver weg in het tweede deel overigens nvdr.). Zo kwam hij aan zijn einde. Klok gaat in het House of Horror met zijn Egyptische kamer, speelkaartenkamer, poppenkamer en doorzaagkamer. Daar toont ie allerlei trucs zoals die van de piramide waar niets in zit, maar plots een vrouw uit verschijnt. Met de speelkaarten zien we hem de ene boek kaarten na de andere tevoorschijn toveren en weggooien. Eindeloos lijken ze wel te verschijnen en te verdwijnen. Klok meldt daar ook dat de Chinese linking rings wellicht Egyptische roots hebben, en laat die plots in elkaar gaan. Hij geeft ook mee dat ie de liefde voor het vak kreeg via Harry Blackstone junior. Die stierf een aantal jaren geleden (op 14 mei 1997 nvdr.) maar Klok bleef steeds onder de indruk van de act met de zwevende gloeilamp. Tot zijn weduwe in een dagboek las dat ie de truc na zijn dood wou overdragen aan Klok die de illusie dan ook "letterlijk zelfs" op het publiek losliet.

De sfeerzetting van House of Horror is lekker spooky wat de illusies extra tot hun recht laat komen. Akelige mist, lampen die aan en uit flikkeren, een wereld voor mysterie van griezels, geesten, freaks, een onthoofding, een hand die afgekap wordt

en een eigen leven begint te leiden (Thing uit The Addams Family is hier niet ver weg nvdr.), of mensen die plots in twee of drie losse stukken te zien zijn, een romp die van een onderlichaam gescheiden wordt, een balletact door een vrouw met enkel benen en een tule jurk aan, zonder bovenlichaam, armen of een hoofd dus, of mensen die dreigen gespiesd te worden met zwaarden wanneer ze in een kartonnen doos zitten net zoals saddisten dat vroeger deden (niet zelden met weesmeisjes omdat niemand om hen gaf, indien de act zou mislukken aldus Klok) â€! you name it, you'll see it.

Klok gaat overigens niet zelden in interactie met het publiek, vooral in het tweede deel bijvoorbeeld wanneer ie een man met een vest aan zoekt, een klein meisje of jongen van zo'n 4 jaar nodig heeft voor een leuke of enge truc (de toeschouwer in kwestie mag zelf kiezen nvdr.) of wanneer ie de gedachten van een toeschouwer gelezen heeft nog voor de show begonnen is en dat nog blijkt uit te komen ook. Hans Klok verwijst niet zelden naar horrorfilms. Rond de beroemde douchescène uit Alfred Hitchcocks Psycho heeft ie bijvoorbeeld ook een straffe act uitgewerkt.

Steeds krijg je als illusionist of bij goochelen het advies mee om een truc niet te herhalen omdat het publiek anders weet wat komen gaat. Klok doet dat verrassend genoeg wél. Meerdere malen zien we hem iemand doen verdwijnen en terughalen of de plaats innemen van de gevangene man of vrouw, zichzelf bevrijden uit hachelijke situaties enzovoort. Maar het is nooit krak hetzelfde, de illusionist blijft dus variëren op het thema en achteraf blijf je je gewoon de vraag stellen: 'Hoe doet die dat?' De finale is helemaal te gek waarbij Klok tegen de klok in (toegegeven het is een leuke woordspeling) de ene illusie na de andere afwerkt. 15 stuks op 5 minuten om precies te zijn. Er zit dus ook een humoristische laag in deze show én zelfs politieke kritiek aan het adres van het Witte Huis. Zeggen dat u waar voor uw geld krijgt tijdens een erg straf Hans Klok's House of Horror is een understatement.

< Bert Hertogs >